

„Gerrit is wat root/ en wat blaeu/
 „Wat paers/ wat kakelbongt/
 „Sen tangden as ien wouwe klaeu
 „Staen averechts in sen mongt.

„Hy is soo anxstelijcken moy/
 „Men vreest, datmen hem siet/
 „Sijn Vaer het brieven van Octroy/
 „Men macht na-drucken niet.

„So yemandt noch een stempel vindt/
 „Die kaptse vry an twee/
 „En drijftse met die woeste wint/
 „Diep in de Zuyer Zee.”

Met dolle uitgelatenheid en toch vrij harmonisch klonk het nu tweemaal unisono:

„Diep in de Zuyer Zee/
 „Diep in de Zuyer Zee.”

Te midden van het algemeen geraas en gejubel had Alida Jansdr. zich voor het eerst naar Bredero gewend, en beloofde hem met een harer witste lachjes. Het diende wel, men was het van haar gewoon. Daarna zorgde ze weer ijverig voor het beheer der ontvangen gelden, voor het aanreiken van kroezen, pinten, glazen, stooopen en roemers. Bijna van alle zijden zag men opgeheven bekers, die naar Bredero gericht waren, en alom klonk het:

— „À vous, Gerbrand!”

Met groote dapperheid deed de zanger aan alle zijden bescheid, en nogmaals opstaande, riep hij het volle glas opheffend:

— „Messieurs! De santé van de Matres!”

Algemeen gejuich deed de feestvreugde ten top stijgen. Mooi Aaltje wierp aan alle zijden knikjes en lachjes. Een lichte wenk naar de zijde van Bredero scheen te zeggen: Nu is het genoeg!

Onmiddellijk vulde het geraas der stemmen, het roepen om bier of wijn, opnieuw de geheele ruimte der taveerne.

Terwijl hij zich nederzette in zijn leunstoel, tikte iemand hem op den schouder. Omziende, ontwaarde hij zijn meester Badens, die met eene ernstige, peinzende uitdrukking hem een wenk gaf. Hij stond oogenblikkelijk op. Badens bracht hem in een hoek van de taveerne bij een venster, waar niemand zat.

— „Wat is uw geliefte?” — vroeg Bredero.

— „Iets zeer serieus. Luister!”

En Badens herinnerde zijn leerling aan de herhaalde vergeefsche pogingen door hemzelve in het werk gesteld, om eene Maria Magdalena te schil-